

॥२॥३॥प्रहृष्टाअर्जुनादयः वित्रस्ताभीरवः विषण्णाः शत्रवः विस्मिताः प्रेक्षकाः ॥४॥५॥६॥७॥८॥९॥१०॥११॥१२॥१३॥१४॥१५॥ इतिकर्णपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेद्विनवतितमोऽध्यायः ॥१२॥

निपातितस्यंदनवाजिनागंबलंचदृष्ट्वाहतसूतपुत्रं ॥ दुर्योधनोऽश्रुप्रतिपूर्णनेत्रादीनोमुहुर्निश्चसंश्रुतर्हपः ॥ २ ॥ कर्णतुशूरपतितं धृथिव्यांशराचितं शोणितदिग्धगात्रं ॥ यदृच्छयासूर्यमिवावनिस्थं दिदृक्षवः संपरिचार्यतस्थुः ॥ ३ ॥ प्रहृष्टवित्रस्तविषण्णविस्मितास्तथापरेशोकहताइवाभवन् ॥ परत्वदीयाश्च परस्परणयथायथैषांप्रकृतस्तथाऽभवन् ॥ ४ ॥ प्रविद्धवर्माभरणांबरायुधं न जयेनाभिहतं महौजसं ॥ निशाम्यकर्णकुरवः प्रदुद्रुवुर्हतर्षभागावइवाजनेवने ॥ ५ ॥ भीमश्च भीमेन तदास्वनेन न दं कृत्वारोदसीकंपयानः ॥ आस्फोटयन्वल्गते नृत्यते च हते कर्णे त्रासयन् धार्तराष्ट्रान् ॥ ६ ॥ तथैव राजन् सोमकाः संजयाश्च शंखान् दध्मुः सस्वजुश्चापि सर्वे ॥ परस्परं क्षत्रियात् प्रहृष्टरूपाः सूतात्मजैर्वै निहते तदानीं ॥ ७ ॥ कृत्वा विमदं महदजुनेन कर्णोहतः केसरिणे वनागः ॥ तीर्णाप्रतिज्ञा पुरुषर्षभेण वैरस्यांतंगतवांश्चापि पार्थः ॥ ८ ॥ मद्राधिपश्चापि विभूतचेतास्तूर्णरथेनापकृतध्वजेन ॥ दुर्योधनस्यांतिकमेत्यराजन्सबाष्पदुःखाद्वचनं वभाषे ॥ ९ ॥ विशीर्णनागाश्च रथप्रवीरंबलं त्वदीयं यमराष्ट्रकल्पं ॥ अन्योन्यमासाद्य हतं महद्भिन्नराश्वनागैर्गिरिकटकल्पैः ॥ १० ॥ नैतादृशं भारतयुद्धमासीद्यथा तु कर्णार्जुनयोर्बभूव ॥ अस्त्वौ हि कर्णेन समेत्य कृष्णावन्ये च सर्वे तव शत्रवो ये ॥ ११ ॥ दैवं ध्रुवं पार्थ वशः त्वत्तं यत्पादवान्याति हि नस्ति चास्मान् ॥ तवार्थसिद्ध्यर्थं करास्तु सर्वे प्रसृत्य वीरानिहतादिषद्भिः ॥ १२ ॥ कुबेरैवैव स्वतवासवानां तुल्यप्रभावानृपते सुवीराः ॥ वीर्येण शौर्येण बलेन ते जसतैस्तेस्तु युक्ता विविधैर्गुणैः ॥ १३ ॥ अवध्य कल्पा निहतान रेंद्रास्तवार्थकामायुधिपांडवैः ॥ तान्माशुचो भारतदिष्टुमेतत्परांश्च सत्वं न सदास्ति सिद्धिः ॥ १४ ॥ एतद्वचो मद्रपते निशम्य स्वंचाप्यनीतं मनसा निरीक्ष्य ॥ दुर्योधनो दीनमनावि संज्ञः पुनः पुनर्न्यश्च स दार्तरूपः ॥ १५ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि द्विनवतितमोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ६३ ॥

धृतराष्ट्र उवाच तस्मिंस्तु कर्णार्जुनयोर्विमर्दं दग्धस्य रौद्रहनि विद्रुतस्य ॥ बभूवरूपं कुरुसंजयानां बलस्य बाणोन्मथितस्य कीदृक् ॥ १ ॥ संजय उवाच शृणुराज न्नवहितो यथा वृत्तो महाक्षयः ॥ घोरो मनुष्यदेहानामाजौ च गजवाजिनां ॥ २ ॥ यत्र कर्णे हते पार्थः सिंहनादमथाकरोत् ॥ तदा तव सुतान्नाजन्ना विवेश म हद्भयं ॥ ३ ॥ न संधातुमनीकानि न चैवाशु पराक्रमे ॥ आसीदुद्दिहते कर्णे तव योधस्य कर्हि चित् ॥ ४ ॥ वणिजो नाविभिन्नायामगाधे विप्लवे यथा ॥ अपारिपारमिच्छंतो हते ह्येककिरीटिना ॥ ५ ॥ सूतपुत्रे हते राजन् वित्रस्ताः शस्त्रविक्षताः ॥ अनाथानाथमिच्छंतो मृगाः सिंहैरिवादिताः ॥ ६ ॥ तस्मिन्निति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥